

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **MŠK Žilina, a.s.**, so sídlom v Žiline, Športová 9, proti žalovaným **1/ J. G.**, zastúpenému JUDr. Máriou Padalovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Štefánikova 33, a **2/ J. M.**, zastúpenému Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom so sídlom v Žiline, Jána Reka 13, **o zaplatenie 8 000 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 33 C 100/10, o dovolaniach žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. septembra 2012 sp.zn. 10 Co 357/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 1/ **o d m i e t a .**

Dovolanie žalovaného 2/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina z 22. septembra 2011 č.k. 33 C 100/2010-109 v odvolaní napadnutom výroku, ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2 400 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % od 22. júna 2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň vyslovil, že vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, ponecháva rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý a že o trovách odvolacieho konania zástupkyne žalovaného 1/ rozhodne súd prvého stupňa osobitným uznesením. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vyhovujúcom výroku, ktorým bola žalobkyni priznaná časť z uplatneného nároku na náhradu škody, odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ako aj s odôvodnením rozhodnutia. Vzhľadom na vznesené odvolacie argumenty oboch žalovaných

na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vyjadril sa aj k ďalším okolnostiam, ktorých sa tieto argumenty týkali.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali samostatne dovolanie obaja žalovaní. Žalovaný 1/ žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom, inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil nedostatočné odôvodnenie odvolacieho rozsudku vyčítajúc odvolaciemu súdu, že sa riadne nevysporiadal so všetkými jeho odvolacími námietkami. Žalovaný 2/ žiadal, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho i prvostupňového súdu, tak že žalobu zamietne v celom rozsahu. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a nepreskúmateľnosťou výroku napadnutého rozsudku.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniam navrhla tieto mimoriadne opravné prostriedky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolaní a dospel k záveru, že smerujú proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie sú prípustné, preto ich treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolaní v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaniach napadnutom vyhovujúcom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Nedôvodná bola aj námietka, ktorú uplatnili obaja žalovaní a ktorá mala spočívať v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil a že jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné.

Odvolací súd v úvodnej časti odôvodnenia svojho rozsudku podrobne zrekapituloval dôvody rozsudku súdu prvého stupňa a uviedol, že sa s jeho skutkovými a právnymi závermi, ako aj s ich odôvodnením stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu pripojil ďalšie dôvody, ktorými sa vyporiadal s argumentáciou oboch žalovaných uvedenou v odvolaniach. Najmä poukázala na to, že na základe protiprávneho konania žalovaných bola žalobkyni spôsobená škoda, keďže sa o žalovanú sumu znížil jej majetok, že pre existenciu príčinnej súvislosti bolo postačujúce, ak konanie žalovaných bolo jednou z príčin škody, že nebyť ich konania a konania ďalších neznámych fanúšikov ako podstatnej príčiny nenastal by škodlivý následok, a že solidárna zodpovednosť umožňovala žalobkyni právo „voľby“ uplatniť nárok voči ktorémukoľvek zo škodcov. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky a námietky týkajúce sa jednak procesného postupu prvostupňového súdu a jednak skutkového a právneho posúdenia veci. Námietky dovolateľov v tomto smere preto neboli dôvodné.

Dovolateľmi ďalej namietané tzv. iné vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne právne posúdenie veci, sú síce dovolacími dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, no samotné tieto dôvody prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolania žalovaného 1/ i žalovaného 2/ ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci alebo prípadného výskytu iných väd (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová